

தமிழில் பிழை ஆய்வு

பெ. பாலசுப்பிரமணியம்

1.0. முன்னுரை

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து அறுபதாம் ஆண்டில் நெல்சன் ப்ரூக் (Nelson Brook) என்ற மொழியியலாளர் பஞ்சமாபாதகங்கள் புரிவதை எப்படித் தவிரக் கிறோமோ அதேபோல் பிழை செய்வதையும் தவிர்க்க வேண்டும். அதன் தாக்கத்தினின்றும் மீள வேண்டும். ஆனால் பிழைகள் தோன்றுவதை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று பிழையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுள்ளார்.

கார்டர் (1967), ஜார்ஜ் (1972), டுலே (1974), ஹெண்ட்ரிக்சன் (1975) மற்றும் பல மொழியியலாளர்களும் "பிழை இழைத்தல் என்பது மொழி கற்றலில் அடங்கியுள்ள தேவையான இயற்கையான கூறாகும்" என்று கூறுகின்றனர். 1960ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் பிழையைப் பிழை திருத்துதலுடன் தொடர்புபடுத்தியவர்கள் 1960ஆம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் பிழையைக் கற்றலுடன் தொடர்புபடுத்தத் தொடங்கினர்.

பிழை ஆய்வின் மூலம் கிடைத்த விபரங்களைக்கொண்டு மக்கள் எப்படி மொழி கற்கின்றனர், இந்த விபரங்களை வைத்து எப்படி இரண்டாம் மொழி கற்பிக்கலாம், எம்மாதிரியான பயிற்று நூல்களைத் தயாரிக்கலாம் என்பன போன்ற ஆய்வுகளில் மொழியியலாளர்கள் ஈடுபட்டனர்.

மொழி கற்றலில், தவறுகள் (Mistakes), விடுபாடுகள் (Lapses), பிழைகள் (Errors) போன்றவை தோன்றுகின்றன எனக் கார்டர் (1974) கூறுகின்றார். தவறு, பிழை ஆகியவற்றிடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்போம். பிழை என்பது மொழியமைப்பினையோ அல்லது விதிகளையோ அறியாத காரணத்தால் தோன்றுவது. தவறு என்பதோ கவனக் குறைவு, களைப்பு, கருத்து நாட்டமின்மை, ஞாபக மறதி, அக்கறையின்மை ஆகிய காரணங்களால் அமைவது. பிழைகள் மொழித்திறன் (Competence) தொடர்புடையவை. தவறுகள் மொழிச் செயல் (Performance) தொடர்புடையவை.

1.1. பிழை வகைகள்

கார்டர் (1974) நான்கு வகையான பிழைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. (Referential errors)

பொது வழக்கத்திற்கு மாறாகப் பொறுத்தமற்ற ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துவது.

எ. கா. ரவிக்கைக்குப் பதில் சட்டை
வேஷ்டிக்குப் பதில் கைலி
முக்காலிக்குப் பதில் நாற்காலி

2. சொற்திரட்டுப் பிழைகள் (Register errors)

எ. கா. போர்க்கப்பலை படகு எனக் கூறுதல்.

3. (Social errors)

பேசுபவர் தான் பேசுகின்றவரிடம் அவர்களுக்கிடையே உள்ள சமூக உறவுக்குப் (Social relations) புறம்பான பொருத்தமில்லாத உரையாடலில் ஈடுபடுதல்.

எ. கா. மாணவர் ஆசிரியரைப் பார்த்து, "நலமாக இருக்கிறீரா மொட்டையரே", எனக் கேட்டல்.

4. உள்ளடக்கப் பிழைகள் (Textual errors)

இரண்டு வாக்கியங்களுக்கிடையில் உள்ள தொடர்பை முறையான வாக்கிய அமைப்பைக் கொண்டு உணர்த்தத் தவறுதல்.

எ. கா. கேள்வி: அங்கு அமர்ந்திருப்பவர் யார்?

பதில்: கேசவன் அமர்ந்திருந்தான்

முதலாம் வகைப் பிழைகளும் (Referential errors) நான்காம் வகைப் பிழைகளும் (Textual errors) இரு சாரார் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய தொடர்பைக் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது. ஆனால் இரண்டாம், மூன்றாம் வகைப் பிழைகள் இரு சாராருக்கிடையே உள்ள தொடர்பு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அவற்றின் பாதிப்பு குறைவே என்பது அவரது கருத்து.

பிழை ஆய்வைப் பற்றி கார்டர் (1974:125) மேலும் கூறுகையில்

"The study of error is part of the investigation of the process of language learning....." எனவும்.

"It provides us with a picture of the linguistic developments of a learner and may give us indications as to the learning strategies" என்றும் கூறகின்றார்.

கார்டர் (1974) மேலும் இரு வகைப் பிழைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. கருத்துக்களை மனதில் கிரகிப்பதில் உண்டாகும் இடர்பாடுகளினால் ஏற்படும் பிழைகள் (Receptive errors) எனப்படும்.
2. பேசுகின்றவர் கருத்துள்ள உரையாடலில் ஈடுபடும்போது அவரின் வெளியீட்டுச் செயல்களின் (Expressive activity) மூலமாக ஏற்படும் பிழைகள் வெளியீட்டுப் பிழைகள் (Expressive errors) எனப்படும்.

ஆனால் ஒருவரின் கிரகிப்புப் பிழைகளை மொழியியல், மொழியியல் அல்லாத செயற்பாடுகளின் மூலமாகவே உணர முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கின்ற வகையில் அல்லது இடுகின்ற கட்டளைக்கு ஏற்ப மற்றவர் புரியும் பணி போன்றவற்றைக் கொண்டு அவர் அதை நன்கு

புரிந்து கொண்டுள்ளாரா என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலான வெளியீட்டுப் பிழை ஆய்வுகள் வெளியீட்டுத் திறனை வெளிக் கொணர்கின்ற, ஒருவர் பேசுகின்ற பேச்சு, உரையாடல் அல்லது எழுதப்பட்ட பகுதிகள் போன்றவற்றை வைத்து ஆராயப்படுகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில் உரையாடலைக் காட்டிலும் எழுதப்பட்ட பகுதிகளே முறையான ஆய்வுக்கு உகந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. வெவ்வேறு வகையாக எழுதப்பட்ட பகுதிகளில் வெவ்வேறான பிழைகள் காணப்படும்.

கார்டரின் (1974) கூற்றுப்படி, பயில்வோரின் எழுதப்பட்ட பகுதிகளை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்:

1. கட்டுப்பாடற்ற இயற்கையாக (நினைத்த வேளையில்) எழுதப்படும் கட்டுரை.
2. கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் எழுதப்படுகின்ற மொழி பெயர்ப்பு, கருக்கி எழுதுதல், பத்திகளை விளக்கி எழுதுதல், சொல்வதெழுதுதல், வாசித்து கதையை மீண்டும் எழுதுதல்.

இவ்விரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடு யாதெனின் முந்தியதில் எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள் முழுக்க முழுக்க பயில்பவருடையது. தரப்பட்ட கருத்தைப் பயில்பவர் தேவைக்கேற்ப தயார் செய்தல் இரண்டாம் வகை. எழுத்து நடவடிக்கையில், பயில்பவர் கொடுக்கப்பட்ட கருத்தை புரிந்து கொள்ளும் பிரச்சனையும் மனனம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளை இணைத்து எழுதக்கூடிய சாத்தியமும் உள்ளது. ஆனால் முதல் வகையில் பயில்பவர் வேண்டுமென்றே தனக்கு ஐயப்பாடுள்ள பகுதிகளை ஒதுக்கிவிடும் நிலை ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் எழுதப்படுகின்றவை பிழை தூண்டு வனவாகவும் (Error provoking) கட்டுப்பாடற்ற இயற்கையாக படைக்கப்படுகின்றவை பிழை தவிர்ப்பனவாகவும் (Error avoiding) அமையும் எனக் கூறப்படுகின்றது. கார்டர் (1974:126).

மொழி கற்றலில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கருத்து யாதெனில், இரண்டாம் மொழி பயில்பவர், இரண்டாம் மொழியை (உரையாடுவதற்கும் எழுதுவதற்கும்) பயன்படுத்தும்போது தாய்மொழியின் மொழிக்கூறுகளை அதனுள் புகுத்துகின்றார் என்பதாகும். தாய்மொழிக் கூறுகள் இரண்டாம் மொழிக்கு ஏற்புடையதாக அமையாததனால் பிழைகள் தோன்றுகின்றன. இம்மாதிரியான பிழைகளை இடம் மாற்றுப் பிழைகள் (Transfer errors) என்கின்றனர்.

இரண்டாவதாக, மொழி கற்கும் ஒருவர் குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கண விதியைக் கற்றிருந்தும், அந்த விதியை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்று தெரியாமல் மீண்டும் பிழைகளை இழைக்கின்றார். இப்படி ஏற்படும் பிழைகளை (Analogical errors) என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

மூன்றாவதாக, பயிற்று முறை அல்லது பயிற்று நூல்களின் காரணமாக மாணவர் இழைக்கும் பிழைகளைக் கற்பித்தல் தூண்டும் பிழைகள் (Teaching

induced errors) எனச் சொல்கின்றனர்.

பிழை ஆய்வு ஆதரவாளர்களான கார்டர், ஜேக் ரிச்சட்ஸ், டஸ்கோவா போன்றோர் இரண்டாம் மொழி கற்பதில் இருவகையான பிழைகள் தோன்றும் சாத்தியமுள்ளது என்பதை உணர்த்தியுள்ளனர். இரண்டாம் மொழி பயில்வோர் செய்யும் பிழைகள் பல தாய்மொழியின் இடையூறினால் ஏற்படுகின்றன. இப்பிழைகளை மொழியிடைப் பிழைகள் (Interlanguage errors) என்கின்றனர். பயில்கின்ற இலக்கு மொழியில் (Target language) உள்ள இலக்கண விதிகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது அம்மொழியைத் திறம்படப் பயன்படுத்தத் தெரியாததின் காரணமாக ஏற்படும் பிழைகளை மொழியிடைப் பிழைகள் (Interlanguage errors) என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

டக்லஸ் (1980) பிழைகளை முறையாகக் கற்ற நிலைப் பிழைகள் (Systematic errors); முறையாகக் கற்பதற்கு முற்பட்ட நிலைப் பிழைகள் (Pre-systematic errors); முறையாகக் கற்றபின் ஏற்படும் பிழைகள் (Post systematic errors) என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கின்றார்.

பர்ட், கிப்பர்ஸ்க்கி (1972) ஆகிய இருவரும் இரண்டாம் மொழி கற்போரின் பிழைகளை:

1. செவிமடுப்பவர் அல்லது வாசிப்பவர் ஒரு செய்தியைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அதில் பிழைகள் அமைந்திருப்பின் அவற்றை "குளோபல்" பிழைகள் (Global errors) எனவும்,
2. ஒரு வாக்கியத்தில் செய்தியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இடையூறு ஏற்படாத வண்ணம் உள்ள பிழைகளை "லோக்கல்" பிழைகள் (Local errors) என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர்.

பர்ட், கிப்பர்ஸ்க்கி ஆகியோரின் பிழைப் பாகுபாட்டை ஜேம்ஸ் ஹெண்ட்ரிக்சன் (1981) சற்று மாற்றி பின் வருமாறு விளங்குகின்றார்.

1. குளோபல் பிழைகள் - செய்தியை விளங்கிக் கொள்ள இயலாமல் செய்யும் தொடர்புப் பிழைகள்
2. லோக்கல் பிழைகள் - உரைநடையில் வந்துள்ள இலக்கணப் பிழைகள். அவரின் விளக்கப்படி இலக்கணப் பிழைகள் வாக்கியத்தில் தடுமாற்றத்தை உண்டு பண்ணினாலும் அவ்வாக்கியம் பத்தியில் அல்லது உரையாடலில் வந்துள்ள இடத்தைப் பொறுத்து அதன் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதே.

கார்டர் (1978) கூற்றுப்படி பயில்வோர் இழைக்கும் பிழைகள் மூன்று வழிகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைகின்றன.

1. இப்பிழைகள் மாணவன் தான் பயில்கின்ற இலக்கை நோக்கி எவ்வளவு தூரம் முன்னேறிச் சென்றிருக்கிறான் என்பதையும் அவன் இன்னும் எவ்வளவு பயிலவேண்டியுள்ளது என்பதையும் காட்டும்.
2. மொழி எப்படிச் கற்கப்படுகின்றது அல்லது மொழி ஆற்றல் எப்படிப் பெறப்படுகின்றது, மாணவர் என்னென்ன பயில் உத்திகளைக்

கையாளுகின்றனர் என்பன போன்ற விபரங்களைத் தருகின்றது.
3. மாணவர் மொழி கற்பதற்கு இப்பிழைகள் அத்தியாவசியமாகின்றன. அடுத்து, வாக்கியங்கள் பிழை உள்ளவை என எப்போது கூறப்படுகின்றன? வாக்கியங்கள் ஏற்புடையனவாகவும் (Acceptable) சூழ்நிலைக்கேற்ப அமைந்தும் இருந்தால் அவற்றைப் பிழையற்றவை எனக் கொள்ளலாம்.

ஏற்புடையது என்றால் என்ன?
ஒருவர் தன் தாய் மொழியைப் பொருத்தமான சூழ்நிலையில் பேசும் போது அப்பேச்சானது தன் மொழியில் உள்ளதுதான் என அதே மொழியைப் பேசும் மற்றொருவர் அதை ஏற்றுக் கொண்டால் அது ஏற்புடையது. வாக்கியம் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு அமைந்திருப்பதும் வாக்கியம் பிழையற்றதா, பிழையுள்ளதா என்பதை நிர்ணயிக்கும்.

ஒரு சூழலில் ஏற்புடையது இன்னொரு சூழலில் ஏற்புடையதன்று. பஞ்சதந்திரக் கதைகளிலும் "ஏ சோப்ஸ்" கதைகளிலும் மிருகங்கள் பேசுவது போன்று வரும். இக்கதைகளில் மிருகங்கள் பேசுவது ஏற்புடையது. பிற கதைகளில் இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. நண்பன் தனியாக இருக்கும்போது அவனை "டேய் செளக்கியமா" என வினவலாம். அதே நண்பனைப் பிறர் முன்னிலையில் நலமா? அல்லது செளக்கியமா? என விசாரிக்க வேண்டும்.

ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு காட்டலாம்.

ஏற்புடையது	பொருத்தமானது	பிழையற்றது
ஏற்புடையது	பொருத்தமற்றது	பிழையுள்ளது
ஏற்புடையதன்று	பொருத்தமானது	பிழையுள்ளது
ஏற்புடையதன்று	பொருத்தமானது	பிழையுள்ளது

ஒரு வாக்கியம் ஏற்புடையதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் இருந்தால் தான் பிழையற்றது எனக் கூறலாம்.

1.2 குணப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள்

ஒருவரின் மொழி அறிவு, மொழித்திறன், மொழிவளம் ஆகியவற்றுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடுபணிக்கும் இடையே பொருத்தமின்மை இருப்பின் அங்கே குணப்படுத்தல் கற்பிப்பு தேவைப்படுகின்றது.

மொழியில் உயர்ந்த அளவு பாண்டித்தியம் உள்ள ஒருவரால்கூட ஒரு குறிப்பிட்ட இடுபணியைச் செய்ய இயலாமல் போகலாம். ஏனெனில் எல்லா

வகையான இடுபணிகளையும் எல்லோராலும் செய்ய இயலும் எனக் கூறி விடமுடியாது. இது போன்ற நிலையில் அவருக்குக் குணப்படுத்தல் கற்பிப்பு தேவைப்படாது. மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட இடு பணியைச் செயலாக்கப் போதிய அளவு மொழியறிவு இல்லாமல், ஆனால் அடிப்படை அறிவும் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வமும் அக்கறையும் இருப்பின் அவருக்குக் குணப்படுத்தல் கற்பிப்பு தேவைப்படுகிறது.

போதிய அளவு மொழி அறிவு, குறிப்பிட்ட இடுபணி என்பனவற்றை உயர்நிலைப்பள்ளி அதாவது STPM மாணவர்களை மனதிற்கொண்டு இங்கே விளக்கலாம். இடுபணி என STPM தமிழ்மொழி இலக்கணச் சோதனைத் தாளையும், போதிய அளவு மொழி அறிவு என்பதை மாணவர்களின் தமிழ் மொழி அறிவையும் குறிப்பிடலாம்.

1.3 இடுபணி

STPM தமிழ்மொழிச் சோதனைத் தாள் 1இல் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன.

பிரிவு A. உரை நடைப் பகுதியைப் படித்துவிட்டு சுமார் 4 அல்லது 5 வினாக்களுக்கு விடை எழுதுதல். சொற்களை இரு பொருள் விளங்கும்படி வாக்கியங்களில் அமைத்தல். உரைநடைப் பகுதியில் அதே இடத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய அதே பொருளுள்ள சொற்களைத் தருதல், சொற்களுக்கு எதிர்ச் சொல் தருதல், சொற்களைப் பிரிந்தெழுதுதல், உரைநடைப் பகுதியைச் சுருக்கி எழுதுதல்.

பிரிவு B. சுமார் 300 சொற்கள் அடங்கிய மலாய் மொழி உரைநடைப் பகுதியைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதுதல்.

பிரிவு C. கொடுக்கப்பட்ட ஐந்து அல்லது ஆறு தலைப்புக்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏறக்குறைய 500 சொற்களில் கட்டுரை வரைதல்.

1.4 போதிய மொழி அறிவு

இடுபணி, சோதனைத் தாளாக இருப்பதால் இங்கு வெவ்வேறு விஷயங்கள் அடங்கியிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவது - கேள்விகளுக்குச் சரியான அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விடைகளை உரிய நேரத்தில் எழுதுவது.

இரண்டாவது - விடைகளை இலக்கணப் பிழையின்றி எழுதுவது.

போதிய மொழி அறிவு என்பது இலக்கணப் பிழையின்றி எழுதும் மொழி

அறிவை அல்லது ஆற்றலைக் குறிக்கும். ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நாற்பத்தைந்து மாணவர்களின் விடைத்தாட்களைப் பார்க்கும் போது குணப்படுத்தல் கற்பித்தல் வைத்தியம் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டுக்கும் தேவைப்படுகிறது எனலாம். சில வேளைகளில் குணப்படுத்தல் கற்பித்தல் வைத்தியம் மாணவனுக்கு மட்டுமல்லாமல் மற்றவற்றிற்கும் தேவைப்படலாம். இதன் தொடர்பில் கார்டர் (1981:49) கூறிய கருத்தை நாம் இங்கு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

“Where remedial treatment is regularly required in an educational system then there is something wrong with the system and it is the system that requires remedy, not the learner”

கல்வி முறையில் குணப்படுத்த வேண்டியது என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்:

நம் நாட்டில் STPM தேர்வில் தமிழ் மொழிச் சோதனை எழுதும் தமிழ் மாணவர்கள் (பெரும்பாலானவர்கள்) தங்களுடைய ஆரம்பக் கல்வியைத் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் தொடங்குகின்றனர். ஆறாம் வகுப்பிற்குப் பின் அவர்கள் தமிழ்க் கல்வியைத் தொடரும் வாய்ப்பு மிக மிக அரிது. புகழக வகுப்பு தொடக்கம் ஆறாம் படிவம் வரை தமிழ் ஒரு புறப்பாட நடவடிக்கையாகக் (POL -மாணவர்கள் தாய்மொழி) கற்றுத் தரப்படுகின்றது. அதுவும் குறைந்தது பதினைந்து மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் கேட்டுக் கொண்டால்தான் வகுப்புகள் நடத்தப்படும். மாணவர் பற்றாக் குறையினால் பல பள்ளிகளில் தமிழ் மொழி கற்றுத் தரப்படுவதில்லை. தாய்மொழி ஆசிரியர்கள் பலர் தேர்ச்சியற்றவர்களாகவும் முறையான பாடப் புத்தகங்கள் இல்லாத சூழ்நிலையிலும் கற்றுத் தருகின்றனர். இதன் காரணமாக PMR, SPM, STPM போன்ற பொதுத் தேர்வுகளில் தமிழ் மொழிச் சோதனை எழுதும் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் தங்களின் சுப முயற்சியினால் ஆறாம் வகுப்பு இறுதியில் UPSR சோதனை, பின் மூன்று வருடம் சென்று PMR சோதனை, அதனையடுத்து இரண்டு வருடம் சென்று SPM, அதற்குப் பின் இரண்டு வருடம் கழித்து STPM என ஏழு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ் கற்றுத் தருவதற்கு எவரும் இல்லாத சூழ்நிலையில் தமிழ் மொழிச் சோதனையையும் தமிழ் இலக்கியப் பாடங்களையும் SPM, STPM தேர்வுகளில் எதிர்நோக்குகின்றனர். நாட்டில் உள்ள எட்டு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் SPM முடித்து இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெற்று வெளியாகும் சுமார் 400 ஆசிரியர்கள் விதிவிலக்கு என்றாலும் அவர்களும் UPSRக்குப் பின் ஐந்து ஆண்டுகள் தமிழைச் சுயமாகப் படித்தவர்கள்தாம். இதன் காரணமாகத் தமிழ்மொழி பயிற்றுவித்தல் தொடர்பான கல்வி முறையையே குணப்படுத்த வேண்டியுள்ளது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

கல்வி முறையைக் குணப்படுத்த தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டம், பாடப்புத்தகங்கள், ஆசிரியர் பற்றாக்குறையும் தேர்ச்சியின்மையும், பள்ளிப் பாட அட்டவணைப் பிரச்சனை (தமிழைப் பள்ளி நேரத்தில் கற்றுத் தருவதாக இருந்தால்) போன்றவற்றிற்கு விடை காணல் அவசியமாகின்றது. மேலும் தமிழ் மொழிப் பாடத்தின் மீது மாணவர் விருப்பமின்மையும் நம் பெற்றோரின் அக்கறை

யின்மையும் இங்கு குணப்படுத்த வேண்டியவற்றுள் அவசியம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1.5 முதல் மொழியும் இரண்டாம் மொழியும்

பெரும்பாலான பிழை ஆய்வுகள் இரண்டாம் மொழி கற்றல் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். தாய் மொழி அல்லது முதல் மொழி பற்றிய ஆய்வுகள் மிக அரிது எனலாம். தமிழ் மாணவர்கள் இழைக்கின்ற பிழைகளைத் தாய் மொழிப் பிழை ஆய்வு எனக் கொண்டாலும்கூட பிழை ஆய்வில் குறிப்பிடப்படும் இரண்டாம் மொழிப் பிழை ஆய்வு தமிழுக்கு ஒத்து வரும் எனத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் பெர்க்சன் (1959) என்பார் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்திய இரு நிலை வழக்கு (Diglossia) பேச்சு வழக்கும் (Spoken Variety), இலக்கிய வழக்கும் (Literary Variety) தமிழில் உள்ளன. அவற்றிற்கிடையே ஒலியனியல், சொல்லியல், சொற்றொடரியல் ஆகிய இலக்கணக் கூறுகள் வேறுபட்டுள்ளன என்பது தமிழ் மொழியியலாளர்களின் ஒன்றுபட்ட கருத்தாகும். ஆக முதல் மொழி இரண்டாம் மொழி என்றால் பேச்சு மொழி, இலக்கிய மொழி எனத் தமிழில் உள்ள இரு நிலை வழக்குகளைக் குறிப்பிடலாம்.

எம்மொழியாக இருந்தாலும் ஒருவரின் பேச்சு மொழிக் கூறுகளின் தாக்கம் எழுத்து மொழிக்குச் செல்லும் என்ற கருத்து ஏற்படையதாயிருப்பின் பயில்பவர் பேச்சில் இழைக்கும் பிழைகள் அவருடைய எழுத்தில் பிரதிபலிக்கும் என்பது தெளிவு.

பேச்சுத் தமிழுக்கும் இலக்கியத் தமிழுக்கும் உள்ள வேறுபாடு காரணமாக அவ்விரண்டு வழக்கிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவரை இரு மொழியாளர் எனக் குறிப்பிடலாம் என ராமசுப்பையா (1966) கூறியுள்ளார்.

பேச்சுத் தமிழும் இலக்கியத் தமிழும் வேறுபட்டிருப்பதால் மாணவர்கள் இலக்கியத் தமிழை முறையாகப் பள்ளியில் பயிலும் போது இரண்டாம் மொழி பயில்வோர் எதிர்நோக்கும் முதல் மொழி குறுக்கீட்டைப் போன்ற குறுக்கீட்டை எதிர்நோக்கும் சாத்தியம் உள்ளது. அக்குறுக்கீடானது ஒலிக் குறுக்கீடாகவோ அல்லது சொற்றொடர்க் குறுக்கீடாகவோ இருக்கலாம். ஏனெனில் மாணவர் பள்ளிக்குச் சென்று முறையாக இலக்கியத் தமிழ் கற்கத் தொடங்கும்போது பேச்சுத் தமிழில் அவர்கள் சரளமாக உரையாடும் திறனைப் பெற்றுள்ளனர். மேலும் மாணவர் -மாணவர், மாணவர் -ஆசிரியர் ஆகியோரிடையே பள்ளி நேரத்திலும், புறப்பாட நடவடிக்கை நேரத்திலும் பேச்சுத் தமிழிலேயே உரையாடல் நடைபெறுகின்றது.

இரண்டாம் மொழி பயில்வதில் தாய்மொழிக் குறுக்கீட்டைப் பற்றி 1957இல் ரோபர்ட் லாடோ கூறிய கருத்து இரண்டாம் மொழி கற்கும் போது எழும் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசும் போதெல்லாம் மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றது. இது உறழ்வு ஆய்வை ஒட்டிய கருத்தாகும். இரண்டாம் மொழி கற்பதைத்

தாய்மொழி குறுக்கிடுகின்றது என்ற உறழ்வு ஆய்வுக்காரர்களின் கூற்றை முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. இரண்டாம் மொழி (L2) கற்பதில் தாய்மொழி அல்லது முதல் மொழி (L1) குறுக்கீடு ஓரளவுக்குத் தான் உள்ளது என்பதை பல மொழியியலாளர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

உதாரணத்திற்கு எச். வி. ஜார்ஜ் (1972) என்பார் தம்முடைய "Common Errors in Language Learning" என்ற நூலில் தொகுக்கப்பட்ட பிழைகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பிழைகளே தாய்மொழியின் குறுக்கீட்டால் நேர்ந்தவை எனக் கூறியுள்ளார்.

மாணவர்கள் இரண்டாம் மொழி அல்லது அயல் மொழி பயிலும் போது செய்கின்ற பிழைகளைச் சீராக ஆராய்ந்து அவற்றைக் களைய உறழ்வு ஆய்வு போதிய முழுமையான வழிமுறைகளைக் காணத் தவறியதன் காரணமானது ஒரு புதிய துறைக்கு வித்திட்டது. அது பிழை ஆய்வாகும்.

"பிழை ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்ற இந்நிலையில் ஆய்வாளர்களில் ஒரு சாரார் நல்லதொரு மொழி கற்பிக்கும் முறைமை இருப்பின் பிழை செய்வதையே தடுத்து விடலாம் என்றும் பிழைகள் செய்யப்படுவதற்குக் காரணம் முறைமை அல்லது உத்தியின் பேதாமையே என்று சொல்ல, இரண்டாவது பிரிவினர் பிழை செய்தல் மனித இயல்பு என்கின்றனர். எனவே எந்த ஒரு முறைமையினாலும் பிழை செய்யப்படுவதை அறவே தடுத்து விட முடியாது. ஆனால் பிழைகளைத் தொகுத்து அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்." ந. நடராசபிள்ளை, ச. விமலா (1981:17)

முதல் மொழி அல்லது தாய்மொழி கற்றலில் (Mother Tongue Acquisition) மேற்கொள்ளப்பட்ட பிழை ஆய்வுகள், இரண்டாம் மொழி அல்லது இடைப்பட்ட மொழி (Interlanguage) ஆய்வுகளைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவு எனலாம். மேலும் மொழி ஆராய்ச்சியாளர்கள் இரண்டாம் மொழி என்று கூறும் பொழுது பெரும்பாலும் தாய்மொழிக்குப் பின் கற்கப்படுகின்ற வேறு ஒரு (வேற்று / அயல்) மொழியைத் தான் (மலேசியாவில் அது மலாய் மொழியாகவோ அல்லது ஆங்கிலமாகவோ இருக்கலாம்) குறிப்பிடுகின்றனர். தாய் மொழியின் பேச்சு மொழியை முதல் மொழி என்றும் முறையாகப் பள்ளியில் கற்கப்படுகின்ற இலக்கிய வழக்கை இரண்டாம் மொழி என்றும் கூறப்படுகின்ற நிலை பரவலாக எங்கும் காணப்படவில்லை. ஆகவே தமிழ்மொழியின் இந்தப் பிழை ஆய்வு முதல் மொழி அல்லது தாய்மொழியின் கற்றலில் பிழை ஆய்வு என்ற அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1.6 எந்தப் பிழைகளைத் திருத்துவது?

எந்தப் பிழைகளைத் திருத்துவது என்ற பிரச்சினை எழும்போது சில வேறுபட்ட கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. பர்ட் (1975) என்பவர் சில பிழைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்துத் திருத்துவது (Selective error correction) நன்மை பயக்கும் என்கின்றார். ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாப் பிழைகளையும் திருத்துவதைக் (All-out correction) காட்டிலும் இது சிறந்தது என்ற கருத்தை

மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கின்றனர். கிரேஷனும் செலிகரும் (1975), ட்ரெஸ்னர் (1973), பாத்தியா (1974), அல்ரைட் (1975) போன்றோர் அடிக்கடித் தோன்றும் பிழைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்றனர். ஜோகன்ஸன் (1973) பொதுவான இலக்கணப் பிழைகள் அடங்கியவற்றின் மேல் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். ஹன்செலி (1975) ஒரு செய்தியில் அடங்கியுள்ள அர்த்தத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கின்ற பிழைகளை உடனடியாகவும் முறையாகவும் திருத்த வேண்டும் என்கிறார்.

மொத்தத்தில் மொழி கற்பிப்போர் மூன்று வகையான பிழைகளைத் திருத்துவது (இரண்டாம்) மொழி கற்பவருக்குப் பயனளிக்கும் எனக் கருதினர் (ஹெண்ட்ரிக்சன் 1981). முதலாவது: மொழித் தொடர்பைப் பெரிதும் பாதிக்கின்ற பிழைகள். இரண்டாவது: கேட்பவர் அல்லது வாசிப்பவர் மேல் விரும்பத்தகாத விளைவை ஏற்படுத்தும் அல்லது அவர் மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ள பிழைகள். மூன்றாவது: மாணவர் பேச்சிலும் எழுத்திலும் அடிக்கடித் தோன்றும் பிழைகள்.

ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாப் பிழைகளையும் திருத்துவதா, அல்லது சில பிழைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்துத் திருத்துவதா என்பதற்கான விடைக்கு மேலும் இது தொடர்பான ஆராய்ச்சி நடைபெற்றால் ஒழிய தீர்வு காணப்பட முடியாது. இதற்கிடையே எந்தப் பிழையைத் திருத்துவது, எந்தப் பிழையைத் திருத்தாமல் விட்டுவிடுவது என்பதை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பை ஆசிரியரிடமே விட்டுவிடுவோம் என்பது ஹெண்ட்ரிக்சனின் (1981) கருத்து.

1.7 பிழைகள் எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டும்?

ஹெண்ட்ரிக்சனின் (1981) ஆய்வுப்படி மாணவர்கள் பிழைகளைத் திருத்துவதற்குத் தனி ஒரு முறை (Standard) இல்லை. இருப்பினும் அல்ரைட் (1975) பிழை திருத்தம் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்து ஏற்புடையதாக உள்ளது என்கிறார். அதாவது முதலில் பிழை இழைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். பின்னர் பிழை வகைகள் அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். பிழை எங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். யார் பிழையைச் செய்தார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். பிழையைத் திருத்துவதற்கான வழி முறைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். பிழைக்குச் சரியான விடை கொடுக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு மீண்டும் அதுபோன்ற எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபட வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். தேவை இருந்தால் மாணவர் எழுதியதில் முன்னேற்றம் (அதாவது பிழைகள் குறைந்து) இருப்பின் அவற்றை எடுத்துக் கூறி மெச்சிப் பேச வேண்டும்.

2.0 பிழை ஆய்வு

பிழைகளை யார், எப்படித் திருத்துவது என்பதைப் பற்றிக் கூறுமுன், உயர்நிலைப் பள்ளி (STPM) மாணவர்கள் எழுதிய நாற்பத்தைந்து கட்டுரைகளிலி

ருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பிழைகளையும் அவற்றிற்கான விளக்கத்தையும் காண்போம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிழைகள் யாவும் பர்ட், கிப்பர்ஸ்க்கி (1972) ஆகியோர் அறிமுகப்படுத்திப் பின்னர் ஹெண்ட்ரிக்சனால் (1981) சீர் செய்யப்பட்ட "குளோபல்" மற்றும் "லோக்கல்" பிழைகளின் குடையின் கீழ் அடங்குவனவாகும்.

2. 1. லோக்கல் பிழைகளின் கீழ்
  2. 1. 1. சந்திப் பிழைகள்
  2. 1. 2. பேச்சுத் தமிழின் தாக்கம்
  2. 1. 3. சொற்றொடர் பிழைகள்

2. 2. குளோபல் பிழைகளின் கீழ்
வாக்கியப் பிழைகள் விளக்கப்படும்.

பிழை எதன் கீழ் உள்ளது என்பதை விட பிழைகள் விளக்கப்பட்டு இறுதியில் அவற்றைத் தவிர்க்க வழிமுறைகள் காணப்பட வேண்டும் என்பதே இந்தக் கட்டுரையின் முக்கிய குறிக்கோள்

2. 1. 1. சந்திப் பிழைகள்

சொற்கள் புணரும்போது அவற்றிற்கிடையே வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலையே இலக்கணத்தில் சுருக்கமாக வலியுறுத்தல் என்கிறோம். வல்லெழுத்துக்களைப் போட்டு எழுத வேண்டிய இடங்களில் போடாமல் இருந்தாலும் போடக் கூடாத இடங்களில் போட்டு எழுதினாலும் சந்திப் பிழை வந்துள்ளது எனக் கூறுகிறோம். வல்லெழுத்துக்களைப் போட வேண்டிய இடங்களில் அவற்றைப் போடாமல் இருப்பதை விட போடக்கூடாத இடங்களில் வல்லெழுத்துக்களைப் போடுவதை மிகையான பிழையாகத் தமிழ் மொழியியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

2. 1. 1. 1. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

கீழ்க்கண்ட எடுத்துக் காட்டுக்களில் வல்லினம் மிகுந்து வரக்கூடாத இடங்களில் வல்லினம் வந்துள்ளது.

2. 1. 1. 1. 1.	கலந்துக்	கொள்ளக் கூடாது
	தெரிந்துக்	கொள்ள முடியாது
	பகிர்ந்துக்	கொள்கின்றனர்

மேற்கண்ட கூட்டு வினைகள் செய்தென் எச்சத்தையும் கொள், கொண்டிரு முதலான துணை வினைகளையும் கொண்டு வருவனவை. செய்தென் எச்சத்தை அடுத்து வலியிகக் கூடாத இடங்களில் வலியிகுந்துள்ளது.

இலக்கண விதி:

வன்றொடர்க் குற்றுகர ஈற்றுச் செய்தென் எச்சம், இகர ஈற்றுச் செய்தென் எச்சம் (யகர ஒற்று இறுதியாக வரும்போது அதுவும் இந்த வகையில் அடங்கும்) ஆகிய இரண்டு செய்தென் எச்சங்களும் நீங்கலாகப் பிற செய்தென் எச்சங்களுக்குப் பின் கொள், கொண்டிரு, பார், காட்டு, போ, தொலை முதலான துணை வினைகள் வரும்போது வலி மிகாது.

2. 1. 1. 1. 2. ஈடுப் படுகின்றனர்
குறைச் சொல்ல வேண்டாம்
துணைப் புரிகின்றது

மேற்கண்ட கூட்டு வினைகள், பெயர் + வினையாக்கி என்ற அமைப்பில் வந்துள்ளன. பெயரை அடுத்து வல்லினம் மிகுந்துள்ளது.

இலக்கண விதி:

பெயர் + வினையாக்கி என்ற அமைப்பில் வந்துள்ள கூட்டு வினையில் பெயரை அடுத்து வலி மிகாது,

2. 1. 1. 1. 3. மழைப் பொழியும் நேரத்தில்
வளர்ச்சிக் கண்டுள்ளன
விருந்துச் சாப்பிட்டான்

மேற்கண்ட எடுத்துக் காட்டுக்களில் எழுவாயை அடுத்து பயனிலை வந்துள்ளது. எழுவாயின் பின் வலி மிகுந்துள்ளது.

இலக்கண விதி:

எழுவாயின் பின் வலி மிகாது.

2. 1. 1. 1. 4. இரத்த வியர்வைச் சிந்தி
தொழிற் பேட்டைக் கட்டுவதற்கு
பிரச்சினைக் குறித்து

மேற்கண்டவற்றில் வியர்வை, பேட்டை, பிரச்சினை, ஆகிய பெயர்ச் சொற்களை அடுத்து ஒற்று மிகுந்துள்ளது.

இலக்கண விதி:

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வரும் வலி மிகாது.

2. 1. 1. 1. 5. காய்க் கனிகளை உண்டு வாழ்ந்தனர்
செடிக் கொடிகளை வெட்டி எரிந்தான்

மேற்கண்ட எடுத்துக் காட்டுக்களில் காய், செடி ஆகியவற்றின் பின் வல்லினம் மிகுந்துள்ளது.

இலக்கண விதி:

உம்மைத் தொகையில் பெரும்பாலும் வலி மிகாது.

2. 1. 1. 1. 6. அவர் நேற்றுப் பார்த்தப் படத்தில்
உலர்ந்தத் துணிகளை அக்காள் மடித்து வைத்தாள்
ஈன்றெடுத்தச் செல்வங்களின்

பார்த்த, உணர்ந்த, ஈன்றெடுத்த, போன்றவை பெயரெச்சங்கள்.

இலக்கண விதி:

பெயரெச்சங்கள் பின் வல்லினம் மிகாது.

2. 1. 1. 1. 7. அத்தனைப் பேரையும் வளைத்துப் பிடித்தனர்
எத்தனைப் பேருக்குத் தெரியும்?
முப்பதுப் பேருக்கு மேல் வந்திருந்தனர்

இலக்கண விதி

எண்ணுப் பெயர்களின் (எட்டு, பத்து நீங்கலாக) பின்னும், அத்தனை, இத்தனை, அத்துணை, இத்துணை, எத்தனை, எத்துணை ஆகிய பெயர்களின் பின்னும் பேர் என்ற விகுதி சேரும்போது ஒற்று மிகாது.

2. 1. 1. 2. வல்லெழுத்து மிகும் இடங்கள்

2. 1. 1. 2. 1. அந்த..... தனி மரம்
இந்த..... கழிவுப் பொருட்கள்
எந்த..... துறையில் படித்திருந்தாலும்

இலக்கண விதி:

அந்த இந்த, எந்த ஆகிய பெயரெச்சங்களின் பின் வல்லெழுத்து மிகுந்து வரவேண்டும்.

2. 1. 1. 2. 2. இன..... போராட்டம்
சமுதாய..... தலைவர்களுக்கு
காவிய..... தலைவி

இலக்கண விதி

நிலைமொழி பெயரடையாக இருந்து "ம்" என்ற ஈற்றில் முடிந்து வரு மொழி க, ச, த, ப எனத் தொடங்கினால், நிலை மொழி ஈற்றில் உள்ள "ம்" மறைந்து முறையே க், ச், த், ப் தோன்றும். அல்லது (நிலைமொழி ஈற்று) மெல்லினம் இன மெல்லினமாகத் திரியும் என்றும் கூறலாம்.

2. 1. 1. 2. 3. மேம்பாட்டு..... திட்டங்கள்
உப்பு..... சத்து
பேச்சு.... போட்டி

இலக்கண விதி:

வன்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிக வேண்டும்.

2. 1. 1. 2. 4. சிறப்பாக. . . . . செய்யவில்லை
விரைவாக. . . . . செல்ல வேண்டும்
தெய்வமாக. . . . . போற்றுவது

இலக்கண விதிகள்:

ஆக என்ற செயவென் எச்ச வடிவத்துடன் முடியும் சொற்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

2. 1. 1. 2. 5.

- (அ) எதையும் செய்ய. . . . . துணியும்
கவனிக்க. . . . . தவறுகின்றனர்
போதைப் பொருளை ஒழிக்க. . . . . பொது மக்கள். . . . .
- (ஆ) கத்தியைத் தீட்ட. . . . . தீட்ட
நாட்கள் செல்ல. . . . . செல்ல
அவன் உடல் நிலை சிறுக. . . . . சிறுக

இலக்கண விதி:

தனிச் செயவென் எச்சத்தை அடுத்தும், செயவென் எச்சம் இரட்டித்து வரும் போது முதல் செயவென் எச்சத்தை அடுத்தும் வல்லினம் மிக வேண்டும்.

2. 1. 1. 2. 6

- சிறப்பான முறையில் நடத்தி. . . . . செல்லும்
எண்ணி. . . . . பார்க்காத அளவுக்கு
மக்கள் ஒன்று கூடி. . . . . தாங்கள்

இலக்கண விதி:

இகர ஈற்று செய்தென் எச்சத்தின் பின் வலி மிகும்.

2. 1. 1. 2. 7.

- (அ) பல புதுமைகளை. . . . . தாம் கண்டதாக
நிலப் பரப்பை. . . . . கொண்ட ஒரு தீவு
பொது அறிவை. . . . . பெருக்க முடியும்
- (ஆ) நம்பிக்கைக்கு. . . . . பாத்திரமான
வெளி நாட்டிற்கு. . . . . சென்று சுற்றிப் பார்ப்பதை
பல நாடுகளுக்கு. . . . . பயணம்

இலக்கண விதி:

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபின் - "ஐ" பின்னும் நான்காம் வேற்றுமை - "கு" உருபின் பின்னும் கட்டாயம் வலி மிக வேண்டும்.

மாணவர்கள், தாங்கள் எழுதுகின்ற சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள், உரைநடைப் பகுதிகள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றில் சந்திப்பிழைகளைக் குறைக்க மேற்குறிப்பிட்டுள்ளது போன்ற சில இலக்கண விதிகளை முறைப்படுத்தி ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டால் போதுமானது.

2. 1. 2. பேச்சுத் தமிழின் தாக்கம்

2. 1. 2. 1. எழுத்துப் பிழைகள்

கட்டுரைகளில் காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகள் யாவுமே கவனக் குறைவால் ஏற்பட்டவை எனக் கூறிவிட முடியாது. இது போன்ற பிழைகள் பெரும்பாலும் பேச்சுத் தமிழில் முறையாக ஒலியன்கள் ஒலிக்கப்படாமையினால் அவை இலக்கியத் தமிழைப் பாதித்துள்ளன.

பிழையுள்ள சொற்களையும் அதற்கான சரியான சொற்களையும் கீழே காண்க

1. தொடர்ந்தார்ப்போல் (தொடர்ந்தாற்போல)
2. உயிரிடத்தில் (உயிரினிடத்தில்) உயிர் + இன் + இடம் + இல்
3. அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது (அணுவும்)
4. இதற்கு உடனடி நிவாரணம் காணாவிடில் (நிவாரணம்)
5. பலங்கால (பழங்கால) பழம் + கால
6. நேர் முகப் போட்டி (நேர்முகப் பேட்டி)
பேட்டி - Temuduga - Interview:
போட்டி - பந்தயம் - Competition
7. நிருவனம் (நிறுவனம்)
8. சாலை நேரிச்சல் ஏற்படுகிறது (நெரிசல்)
9. இருபத்தோரு வயதிற்கு (இருபத்தொரு)
10. பொது வாகனங்களான பேருந்தி (பேருந்து)

2. 1. 2. 2. சொற்பிழைகள்

பேச்சுத் தமிழ் எழுத்துப் பிழைகள் மட்டும் கட்டுரைகளில் வருவதற்குக் காரணமாக அமையவில்லை. பேச்சுத் தமிழானது சொற்பிழைகள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாகின்றது. பேசுவது போல எழுதுவது இலக்கியத் தமிழில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அது பிழையாகவே கருதப்படும்.

கட்டுரைகளில் வந்துள்ள சில பேச்சுத் தமிழ் சொற்களும் அவற்றிற்கான

இலக்கியச் சொற்களையும் கீழே காண்க

1. அவராகம் கட்டுதல்	-	அபராதம் கட்டுதல்
2. ஓட்டப் படகு	-	ஓட்டைப் படகு
3. ஓன்	-	ஹாரன்
4. காத்து	-	காற்று
5. காரின் பின் சீட்டில்	-	காரின் பின் இறுக்கையில்
6. தெண்டம் கட்டுதல்	-	தண்டம் கட்டுதல்
7. நாட்டின் லட்சியம்	-	நாட்டின் இலட்சியம்
8. பத்திக் கொண்டு	-	பற்றிக் கொண்டு
9. ரோதையில் காற்று	-	சக்கரத்தில் காற்று, டயரில் காற்று
10. ரோத்தான் அடி	-	ரோத்தான் என்பது மலாய்ச் சொல். பிரம்படி, என்றிருக்க வேண்டும்.

2. 1. 3. சொற்றொடர் பிழைகள்

கட்டுரையில் சொற்றொடர் பிழைகள் ஏற்படுவதை முடிந்தவரையில் தவிர்க்க வேண்டும். சொற்றொடர் பிழைகளுடன் எழுதப்படும் கட்டுரைகள், கூற வேண்டிய கருத்தைத் தெளிவுபடக் கூறமுடியாமல் போய்விடும். கட்டுரைகளில் வந்துள்ள பிழையான சொற்களும் அவற்றிற்கான சரியான விடைகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. அஞ்சலி செய்வோம்	-	அஞ்சலி செலுத்துவோம்
2. அந்நிய செலவாணி	-	அந்நியச் செலாவணி
3. அவராதம் கட்டுவது	-	அபராதம் கட்டுவது
4. அறுபது மைல் கல்	-	அறுபது கிலோ மீட்டர்
5. ஆதீகம்	-	ஐதீகம்
6. கால் நடையாளர்கள்	-	ஆளன் - உயர்திணை ஒருமை ஆண்பால் விகுதி எ. கா. சண்டாளன் ஆளர் உயர்திணை ஒருமை உயர்வு பொது எ. கா. மேம்பாட்டாளர், பொருளாளர், ஆளர்கள் - உயர்திணைப் பன்மை உயர்வு பொது எ. கா. தொழிலாளர்கள், பார்வையாளர்கள்.

கால்நடை என்றால் ஆடு, மாடு, எருமை போன்ற பண்ணை மிருகங்களைக் குறிக்கும். மிருகங்கள் அஃறிணை - ஆளர்கள் உயர்திணை விகுதி. ஆக, கால் நடையாளர்கள் என்பது பிழை. ஒன்று கால் நடையாகச் செல்பவர்கள் என்றோ அல்லது பாத சாரிகள் என்றோ எழுத வேண்டும்.

7. சாலை பயனீட்டாளர்	-	பயனீட்டாளர் என்றால் ஆங்கிலத்தில் "Consumer" என்று பொருள். மலாய் மொழியில் "Pengguna" என்றால் "Consumer" என்றும் "Pengguna jalan raya" என்றால் "Road users" என்றும் பொருள் படும். "Pengguna jalan raya" என்பதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தால் சாலை பயனீட்டாளர் என வருகிறது. ஆனால் தமிழில் அப்படிக்கூற